

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 8Co/88/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217220388  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1217220388.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcov: 1/ REMESLOSLUŽBA, výrobné družstvo, so sídlom Barčianska 66, Košice, IČO: 00 168 581, 2/ DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo, so sídlom Bajkalská cesta 31, Bratislava, IČO: 00 168 017, oboch zastúpených: FELŠÖCI & Partners, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, IČO: 47 254 203, proti žalovanému: COOP PRODUKT SLOVENSKO, záujmové združenie výrobných a iných družstiev, so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 00 168 637, zastúpenému: Advokátska kancelária Ivan Syrový s.r.o., so sídlom Kadnárová 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, o zaplatenie 278 273,12 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.01.2020 sp. zn. 58C/89/2017 - 928 takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca 1/ má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalobca 2/ má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 117 810 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 117 810 eur odo dňa 01.01.2015 do zaplatenia a žalobcovi 2/ sumou 160 463,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 160 463,12 eur odo dňa 01.01.2015 do zaplatenia a rozhodol, že žalobca 1/ a žalobca 2/ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodol tak podľa § 20f, § 20g, § 20h, § 20i ods. 1, 2, 3, § 20j ods. 1, § 101, § 121 ods. 3, § 491 ods. 1 a 3, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2, § 559 ods. 1 a 2, § 569 ods. 1, § 574 ods. 1, 2, §585 ods. 1 až 3, § 587, §628 ods. 1 a 2 Obč. zák. s odôvodnením, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia sú výrobnými družstvami zapísanými v obchodnom registri a žalovaný je záujmovým združením právnických osôb s majetkovou účasťou členských družstiev na jeho majetku, medzi ktorých patria aj žalobcovia ako zakladajúci členovia žalovaného. Sporným nebolo ani to, že žalobca 1/ ako člen vystúpil zo združenia, pričom jeho členstvo u žalovaného skončilo dňom 31.12.2013. Žalobca 1/ mal podľa čl. 25 ods. 9 stanov nárok na vyplatenie členského podielu, ktorý je splatný do konca kalendárneho roka, nasledujúceho po roku, v ktorom došlo k ukončeniu členstva u žalovaného, t. j. dňa 31.12.2014 a nebola sporná ani výška členského podielu žalobcu 1/, a to 3,927%, ako aj to, že žalobca 1/ požiadal o jeho predčasné vyplatenie. Ku dňu skončenia členstva 31.12.2013 predstavujú prostriedky členského podielu žalobcu 1/ sumu 156 627,90 eur, s právom žalovaného na zaplatenie krátkodobého opakovaného úveru v sume 33

000 eur a s právom žalovaného na zaplatenie daru v sume 8287,38 eur na základe darovacej zmluvy, t. j. žalovaný vyplatil žalobcovi 1/ členský podiel odchádzajúceho člena v sume 115 670,52 eur dňa 31.07.2014, na základe žiadosti o predčasnú výplatu členského podielu. Sporným bol medzi stranami nárok žalobcu 1/ na zaplatenie členského podielu plynúceho z hodnoty nehnuteľného majetku žalovaného, zapísaného na LV Č.. XXXX pre k. ú. W. (stavba a pozemky) a na LV Č.. XXX pre k. ú. Q. (stavby bez pozemkov), z majetkovej účasti žalovaného v organizáciách a to v Družstevnej únii Slovenskej republiky (podiel žalovaného vo výške 38,3%) a v COOPUNII so sídlom v Prahe (podiel žalovaného vo výške 40%), ako aj nárok na vyplatenie členského podielu z peňažných prostriedkov na peňažných účtoch vedených v bankách. Žalobca tvrdil, že má nárok na vyplatenie členského podielu vo výške 3,927% z hodnoty nehnuteľností a z majetkového podielu žalovaného v týchto organizáciách nakoľko nebol zahrnutý do výplaty členského podielu odchádzajúceho člena. Žalobou doručenu súdu dňa 29.12.2017 sa domáhal proti žalovanému pôvodne zaplatenia sumy 137 810 eur; podaním doručeným súdu dňa 28.06.2019 žalobca 1/ navrhol zmenu žalobcu v časti návrhu a zmenu petitu žaloby. Uznesením zo dňa 13.08.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu v časti týkajúcej sa nároku na majetkový podiel vyplývajúci z majetku žalovaného pozostávajúceho z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky, z majetkovej účasti žalovaného v COOPUNII, peňažných prostriedkov na bankových účtoch žalovaného, aj z iného majetku žalovaného, vstúpil žalobca 2/; súčasne pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 117 810 eur s príslušenstvom a žalobcovi 2/ sumu 20 000 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 04.10.2019 žalobcovia navrhli ďalšiu zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 117 810 eur s príslušenstvom a žalobcovi 2/ sumu 160 463,12 eur s príslušenstvom; súd návrhu žalobcov vyhovel uznesením zo dňa 10.10.2019. V priebehu konania žalobcovia uviedli, že žalobca 2/ netrvá na nároku vyplývajúcom z majetku žalovaného na peňažných účtoch vedených v bankách a preto súd na tento nárok žalobcu ďalej neprihliadal, a to o. i. z dôvodu, že v tejto časti bol návrh neurčitý. Žalovaný v rámci procesnej obrany uviedol, že žalobcovi 1/ bol vyplatený členský podiel v súlade so stanovami žalovaného; navyše medzi stranami bola uzavretá darovacia zmluva, podľa ktorej došlo k vyporiadaniu všetkých nárokov žalobcu 1/ súvisiacich s ukončením jeho členstva u žalovaného a preto nemá nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Žalovaný vzniesol tri námietky premlčania. Prvé premlčanie malo nastať najneskôr dňa 25.07.2014 (dňa 24.07.2014 bolo žalobcovi doručené oznámenie o majetkovom podiele v sume 156 627,90 eur od kedy žalobca mohol namietať výšku vyčíslenia majetkového podielu), kedy dňa 25.07.2016 uplynula subjektívna premlčacia doba, eventuálne do 25.07.2017, kedy uplynula objektívna premlčacia doba, avšak žalobca podal na súd žalobu až dňa 29.12.2017. Ďalšiu námietku premlčania žalovaný špecifikoval tak, že ku dňu vyplatenia členského podielu 31.07.2014 došlo k zmene splatnosti pohľadávky a pre akýkoľvek doplatok členského podielu by začala plynúť premlčacia doba odo dňa 01.08.2014 a uplynula by dňa 01.08.2017. K rozšíreniu petitu žaloby zo dňa 04.10.2019 uviedol, že považuje uplatnenú sumu za premlčanú aj v prípade, pokiaľ by začala premlčacia doba plynúť od 31.12.2014, nakoľko rozšírenie žaloby nebolo vykonané vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ale až po vyše 4,5 roku od splatnosti. Žalovaný namietol aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom 1/ ako postupcom a žalobcom 2/ ako postupníkom, ako aj výšku ohodnotenia nehnuteľností uvedenú v znaleckých posudkoch predložených žalobcami. Súd prvej inštancie k prvej námietke premlčania s poukazom na čl. 25 bod 9. Stanov žalovaného uviedol, že, ak členstvo žalobcu u žalovaného skončilo ku dňu 31.12.2013, členský podiel na majetku sa stal splatným najneskôr do 31.12.2014, čím všeobecná 3 - ročná premlčacia lehota začala plynúť až 01.01.2015 a skončila by 01.01.2018 a teda žalobca 1/ podal žalobu dňa 29.12.2017 včas. K druhej námietke premlčania uviedol, že nie je možné zamieňať si splatnosť členského podielu podľa stanov (ku dňu 31.12.2014) s predčasným zaplatením členského podielu, ktoré premlčanie nezakladá. Splatnosť pohľadávky sa nerovná predčasnej výplati pohľadávky. Začiatok plynutia premlčacích lehôt zákon spája s okamihom splatnosti pohľadávky; dátum predčasnej výplaty môže mať relevanciu iba vo vzťahu toho nároku, ktorý bol takto predčasne vyplatený. Ohľadne nárokov, ktoré titulom výplaty členského podielu žalovaný nevyplatil, sa pre začiatok plynutia premlčacej doby použijú ustanovenia stanov o splatnosti členského podielu a teda nárok na takýto majetok sa začal premlčovať až po uplynutí troch rokov od splatnosti (31.12.2014), t. j. od 01.01.2018. Splatnosť samotnej pohľadávky nijako neovplyvňuje jej predčasná úhrada, ku ktorej došlo pred lehotou splatnosti celej pohľadávky. Ohľadne neuhradenej časti pohľadávky zostáva zachovaná jej pôvodne stanovami určená splatnosť. K tretej námietke premlčania uviedol, že už z textu podanej žaloby vyplýva, že žalobca 1/ si uplatnil nárok na zaplatenie členského podielu vo výške 2,927% z hodnoty nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného v k. ú. W. a v k. ú. Q. a z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky (38,3%) a COOPUNII (40%), nárok bol uplatnený žalobou doručenu súdu dňa 29.12.2017; žalobca v podanej žalobe vyčísľil nárok

percentuálnym vyjadrením, ktoré bolo zmenou petitu vyjadrené jeho peňažným vyčíslením v situácii, keď sa to stalo možným a teda že žalovaný nárok bol v celosti uplatnený už v pôvodnej žalobe, ktorá bola podaná v lehote. Ďalej dospel k záveru, že darovacia zmluva je typom zmiešanej zmluvy, ktorá obsahuje prvky darovacej zmluvy podľa § 628 a nasl. a prvky dohody o urovnaní podľa § 585 ods. 1 až 3 Obč. zák. Táto dohoda o vyporiadaní záväzkov sa mohla týkať len tých vzájomných práv a povinností, ohľadom, ktorých účastníci neboli v zhode, avšak nemohla sa týkať tých práv a povinností, na ktoré niektorý z účastníkov nemohol pomyšľať v dobe, keď bola dohoda uzavretá. Je zrejmé, že žalobca 1/ v čase podpisu celej zmluvy neprejavil vôľu urovnať, resp. započítať si aj pohľadávku, na ktorú v tom čase ani nepomýšľal, a teda sa nemohol vopred vzdať svojho práva na doplatenie ceny jeho majetkového podielu, o ktorom nároku nemal v tom čase vedomosť a na, ktorý v čase podpisu dohody ani nepomýšľal. Zaoberal sa aj otázkou, či by uvedená dohoda nemohla byť dohodou podľa § 574 Obč. zák., v zmysle ktorého je dohoda dvojstranný právny úkon, ktorým sa veriteľ vzdáva svojho práva alebo odpúšťa dlžníkovi jeho dlh a dlžník s tým súhlasí, avšak takéto skutočnosti z obsahu dohody nevyplývajú. Navyše, aj keď strany vyhlásia že darovaním a vyplatením členského podielu sú medzi nimi vysporiadané všetky nároky súvisiace s ukončením členstva darcu, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, pričom z obsahu urovnania nevyplýva, že sa urovanie týka aj iného nároku a to takého, o ktorom zmluvné strany nemuseli vedieť. Predmetná zmluva v časti dohody sa vzhľadom na uvedené a zákonné ustanovenie týka výlučne započítania a zániku len v nej konkrétne uvedených vzájomne spôsobilých pohľadávok na započítanie. Uvedené potvrdil aj žalovaný vo vyjadrení k žalobe, kde priznal, že až do doručenia žaloby nevedel o vznesenom nároku žalobcu 1/, čo potvrdzuje, že ho nemohol predmetnou dohodou vysporiadať. Pokiaľ ide o podstatu uplatneného nároku zdôraznil, že žalovaný po celú dobu konania súdu nepredložil zloženie výpočtu členského podielu žalobcu 1/ pri zániku jeho členstva u žalovaného. Poukázal na čl. 7 písm. i) a čl. 23 ods. 1 stanov žalovaného, kedy majetok žalovaného tvoria všetky aktíva kryté vlastnými a cudzími zdrojmi a podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť. V konaní nebolo sporné, že žalovaný vlastní nehnuteľnosti zapísané na LV Č.. XXXX pre O.. Ú.. W. (stavba a pozemky) a na LV Č.. XXX pre O.. Ú.. Q. (stavby bez pozemkov), ďalej má majetkovú účasť v Družstevnej únii Slovenskej republiky vo výške 38,3% a v COOPUNII vo výške 40%. K nároku vyplývajúcej z vlastníctva nehnuteľností žalovaný najskôr tvrdil, že nie je možné odvíjať nárok na zaplatenie členského podielu od vlastníctva nehnuteľností žalovaného, ktoré mu boli zverené štátom, neskôr tvrdil, že členský podiel odchádzajúceho člena zahŕňa vo výpočte aj hodnotu pozemkov, ktoré žalovaný v roku 2010 odkúpil pod stavbou v F. a areál dvora, ide o parc. Č.. XXX, XXXX/X, XXXX/X a tieto na základe kúpnej zmluvy a faktúry v roku 2010 riadne zaplatil a boli riadne zaúčtované, t. j. ku dňu ohodnocovania stavby boli pozemky súčasťou hodnoty majetku, ktorý bol súčasťou ohodnocovania podielu žalobcu 1/ a vyplatený k 31.07.2014, z čoho vyplýva, že nie je pravdou, že by žalobca nebol vysporiadaný z majetku stavieb v F.. Uviedol, že toto tvrdenie žalovaného nevyznieva dôveryhodne, keďže zmenil rétoriku procesnej obrany a ani nepredložil akýkoľvek výpočet členského podielu, ktorý by zahŕňal hodnotu nehnuteľností do výpočtu členského podielu odchádzajúceho člena. S poukazom na obsah celých stanov žalovaného dospel k záveru, že členský podiel sa vypočíta z celého majetku žalovaného, vrátane nehnuteľností uvádzaných v žalobe. Na nárok žalobcu 1/ na podiel a na jeho výpočet nemôže mať žiaden vplyv ani zriadenie podielového fondu, pretože stanovy neupravujú, že členský podiel na majetku sa vypočítava z podielového fondu a od majetku nie je možné odpočítať ani ďalšie fondy, ani podiely zaniknutých družstiev v roku skončenia ich účasti, nakoľko ani uvedené skutočnosti zo stanov nevyplývajú. Pri určení hodnoty predmetných nehnuteľností vychádzal zo znaleckého posudku predloženého žalobcom 1/, pretože spĺňa všetky zákonné náležitosti a ohodnocuje všetky nehnuteľnosti zapísané na LV Č.. XXXX pre O.. Ú.. W. a na LV Č.. XXX pre O.. Ú.. Q.Á., ktoré znalec G.. W. G. ohodnotil na sumu 3 010 000 eur, z čoho podiel žalobcu predstavuje sumu 118 202,70 eur, avšak žalobca 1/ si uplatnil len sumu 117 810 eur. Nevzal do úvahy znalecký posudok Č.. XXX/XXXX vyhotovený znalcom G.. T. F.Í., predložený žalovaným, pretože nezahŕňa ocenenie všetkých predmetných nehnuteľností, keď žalovaný nezahrnul do ohodnotenia pozemok parc. Č.. XXX, XXXX/X (A. H. na F.. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X Y. XXXX/X) Y. F. F.. Č.. XXXX/X N. na D. Č.. XXX pre O.. Ú.. Q. a to s odôvodnením, že tieto nadobudol na základe kúpnej zmluvy v roku 2010 a boli zaradené do majetku žalovaného a príjem za ne bol súčasťou majetkového vyporiadania pri vystúpení žalobcu 1/. Toto tvrdenie žalovaného súd prvej inštancie posúdil ako nepresvedčivé a zmätočné, keď žalovaný najskôr tvrdil, že tieto nehnuteľnosti nie sú zahrnuté do jeho účtovníctva a ich hodnota nemá byť zohľadnená pri výpočte podielu žalobcu, pretože nie sú súčasťou vlastných zdrojov krytia majetku žalovaného, o týchto nehnuteľnostiach účtujú samotné školy a sú preto súčasťou ich vlastných zdrojov krytia. Keďže žalovaný neposkytol súdu výpočet členského podielu žalobcu 1/ ako odchádzajúceho člena, nie je

možné overiť pravdivosť jeho tvrdenia o zahrnutí hodnoty pozemkov do výpočtu jeho členského podielu. Žalovaný ani neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by spochybňovali znalecký posudok predložený žalobcom 1/. K nároku žalobcu 1/ na členský podiel vyplývajúci z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky a COOPUNII, žalovaný tvrdil, že má síce majetkovú účasť v uvedených organizáciách, avšak ich majetok je počas trvania členstva nedeliteľný a z toho dôvodu nárok na vyplatenie členského podielu z majetkovej účasti žalovaného v týchto organizáciách, žalobca 1/ nemá a teda vyporiadaný nebol; ani žalovaný si tento majetok nevedie účtovníctve. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre účely určenia hodnoty členského podielu je pri zániku členstva družstva u žalovaného, aj s poukazom na znenie stanov, nevyhnutné odlišovať majetok z hľadiska jeho definovania v zmysle predpisov o účtovníctve a z nich vyplývajúceho zatriedenia majetku a z definície majetku žalovaného uvedenej v stanovách. Zo stanov je nesporné, že majetok žalovaného tvoria všetky aktíva kryté vlastnými a cudzími zdrojmi a podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť, teda je nesporné, že majetkom žalovaného je aj majetkový podiel v týchto organizáciách ako aj hmotný majetok, ktorého súčasťou sú aj nehnuteľnosti vo vlastníctve (spoluvlastníctve) COOPUNIE v Prahe, ktoré v rozhodnom období patrili žalovanému, a teda nie je možné pri určovaní členského podielu ignorovať túto podstatnú zložku majetku žalovaného a nezahrnúť ju do výpočtu hodnoty členského podielu žalobcu 1/ pri zániku jeho členstva, zvlášť za situácie, keď v stanovách nie je určené alebo vymedzené, ktoré majetkové podiely žalovaného v ktorých organizáciách a majetok (nehnuteľnosti) sú z vyporiadania odchádzajúceho člena vylúčené. Ďalej uviedol, že ak by aj pripustil, že stanov Družstevnej únie Slovenskej republiky a COOPUNIE sú pre žalobcu záväzné a majetok týchto organizácií je nedeliteľný, nemožno tvrdiť, že by išlo o deliteľnosť majetku organizácií, pokiaľ si žalobca 1/ uplatnil nárok na výplatu členského podielu žalovaného v týchto organizáciách, keďže si neuplatňuje nárok na získanie časti majetku za účelom jeho vlastníctva, ale si uplatňuje peňažné vyjadrenie majetku žalovaného v organizáciách súlade s čl. 23 bod 1 stanov žalovaného. Vyplatením nároku žalobcu 1/ nedôjde k deliteľnosti majetku organizácií. Nárok žalobcu na peňažné vyjadrenie majetkovej účasti žalovaného v týchto organizáciách je preto daný vo výške 3,927% z účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky, ktorej výška je 38,3% a z účasti žalovaného v COOPUNII, ktorej výška je 40%. Na uvedené nemá vplyv ani zriadenie podielového fondu, pretože tento nemôže tvoriť samostatnú základňu, z ktorej sa pri výpočte majetkového podielu vychádza, pretože vyjadruje iba to, akým percentom sa vstupujúce družstvo zúčastňuje na majetku žalovaného. Rovnaký záver ustálil súd aj v konaní sp. zn. 51C/260/2015 aj pre vlastné zdroje krytia majetku, keď uviedol, že ani tieto nie sú základňou pre výpočet majetkového podielu žalobcu 1/, pretože tieto nemožno stotožňovať s majetkom samotným; rovnako súdy ustálili, že takéto určenie majetkového podielu z položiek vlastných zdrojov krytia je v rozpore s čl. 7 písm. i) a čl. 25 ods. 2 stanov žalovaného, nakoľko by tento nevychádzal z majetku žalovaného, ale z veličín, ktoré jeho majetok neodzrkadľujú. Vystupujúci člen žalovaného má nárok na majetkový podiel na všetkých aktívach žalovaného. Pri výklade žalovaného by vystupujúci člen nemal účasť na majetku žalovaného, ale len účasť na výsledku hospodárenia, t. j. zisku alebo strate. Je teda zrejmé, že žalovaný nemohol pri určení výšky majetkového podielu žalobcu 1/ vychádzať z účtovnej hodnoty jeho majetku, keďže uvedené podiely v organizáciách a nehnuteľnostiach do svojho účtovníctva ani len nezahrnul. Stanovy žalovaného v žiadnom ustanovení neupravujú, že členské družstvo pri svojom vystúpení má nárok na majetkový podiel iba z účtovnej hodnoty majetku žalovaného. Podľa účtovnej závierky Družstevnej únie Slovenskej republiky za obdobie ku dňu 31.12.2012 bola výška majetku tejto organizácie 5 981 881 eur, z čoho nárok žalobcu z členstva žalovaného v tejto organizácii predstavuje 89 969,94 eur. Podľa účtovnej závierky COOPUNIE za obdobie ku dňu 31.12.2013 bola výška majetku tejto organizácie 17 502 000 Kč, pričom nehnuteľnosti tvoria majetok v sume 9 257 000 Kč a hnutelný majetok tvorí sumu 8 245 000 Kč, na základe čoho vypočítal podiel žalobcu 1/ na majetku žalovaného z jeho účasti v tejto organizácii z krátkodobého majetku v sume 5149,40 eur a pokiaľ ide o nehnuteľnosti uviedol, že tieto nie je možné zahrnúť do výpočtu podielu žalobcu 1/, keď účtovníctvo neposkytuje reálny obraz o všeobecnej (trhovej) hodnote nehnuteľností, ale len o ich zostatkovej (odpisovej) hodnote, ktorá nie je ich skutočnou hodnotou. Vychádzal preto zo znaleckých posudkov predložených žalobcom 1/, ktoré spĺňajú náležitosti vyžadované právnymi predpismi na vyhotovenie znaleckého posudku, aj keď ich vyhotovil znalec G.. B. A., nezapísaný v zozname znalcov vedenom MS SR (z ktorého dôvodu možno na ne nahliadať ako na listinný dôkaz), pričom znalec bol menovaným v Českej republike pre odbor ekonomika, odvetvie ceny a odhady nehnuteľností a odbor stavebníctvo, odvetvie obytné a priemyselné stavby. Znalec v znaleckom posudku č. XXXX - XX/XX (list vlastníctva Č.. XXX O.. J.. A. P.) stanovil všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľnosti 271 554 000 Kč, z čoho po prepočte podiel žalobcu 1/ predstavuje 42 399,61 eur. V znaleckom posudku Č.. XXXX - XX/XX (D. Q. Č.. XXX O.. Ú... X. P.) stanovil všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľnosti v sume 146 949 000 Kč, z čoho po prepočte podiel žalobcu

predstavuje 22 944,17 eur. Žalovaný proti týmto posudkom namietal len výšku ceny ohodnocovaných nehnuteľností; sám si dal vyhotoviť znalecké posudky na ohodnotenie predmetných stavieb, avšak súd na tieto posudky neprihliadol vzhľadom k tomu, že určujú jeho obvyklú cenu, a teda nie všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľností. Znalecké posudky predložené žalovaným vypracoval znalec zapísaný v odbore ekonomika, ohodnocoval predmetné nehnuteľnosti obvyklou cenou najpravdepodobnejšie za situácie ako pri predaji podniku, t. j. ekonomickou hodnotou (v ktorej je zahrnutý napríklad odpočet dane z nehnuteľnosti), ktorá nezodpovedá všeobecnej trhovej hodnote nehnuteľností a preto na tieto znalecké posudky neprihliadol a z tohto dôvodu ani nepripustil návrh žalovaného na vypočutie znalca. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 11.06.2019, žalobca 1/ postúpil pohľadávku vyplývajúcu z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky a COOPUNII na žalobcu 2/. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 2/ v konaní z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pre jej neurčitosť. Uviedol, že predmetná pohľadávka je identifikovaná titulom a právnym dôvodom, označením veriteľa a dlžníka, percentuálnym vyjadrením a predbežnou sumou, súdnym konaním, v ktorom je uplatňovaná aj odplatnosťou a výškou odplaty a aj odlišnosťou od zvyšnej časti pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, a teda žalobcom ako aj žalovanému je objektívne zrejmé, aká pohľadávka bola predmetom postúpenia. Samotná skutočnosť, že sa v zmluve uvádza suma 20 000 eur nespôsobuje neurčitosť, keďže zo zmluvy je zrejmé, že išlo len o predbežnú orientačnú hodnotu tejto pohľadávky. Takéto vymedzenie postupovanej pohľadávky je v súlade s ustálenou súdnou praxou a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV13/2005 a ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto mali žalobcovia nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 121 ods. 3 a § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vlády SR č.87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po splatnosti členského podielu (31.12.2014). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal nesprávne právne posúdenie premlčania súdom prvej inštancie. Uviedol, že jeho argumentácia spočívala v tom, že medzi žalobcom 1/ a žalovaným došlo k dohode o zmene splatnosti pohľadávky žalobcu 1/ a to tak, že na základe žiadosti žalobcu 1/, ktorú odsúhlasilo predstavenstvo žalovaného, bol vyplatený podiel žalobcu 1/ na majetku žalovaného. Išlo teda o dvojstranný právny úkon, záväzný pre žalobcu 1/ aj žalovaného s tým dôsledkom, že premlčacia doba na akýkoľvek doplatok z titulu členského podielu žalobcu 1/ začala plynúť už na druhý deň po jeho zaplatení, t. j. 01.08.2014 a uplynula 01.08.2017. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa javí, že súd posudzuje predčasne vyplatený členský podiel v sume 115 670,52 Eur a sumu, ktorá je predmetom sporu ako dva rozdielne nároky a premlčacia doba plynie podľa neho pre každý z nich samostatne a odlišne, žalobcovi ale prislúcha jeden podiel na majetku CPS a nejde o dve rôzne pohľadávky. To si uvedomoval aj žalobca a označil svoj nárok v žalobe ako „doplatenie“ členského podielu. Neexistuje preto z právneho hľadiska žiadny dôvod, aby pre tento jeho nárok začala plynúť premlčacia doba rozdielne. Poukázal na argumentáciu žalobcu 1/, že má nárok na doplatenie svojho podielu, ale podiel na majetku žalovaného v Družstevnej únii a COOPUNII nevedel vyčíslieť a preto uviedol len percentuálne vyčíslenie, ale uvedomoval si, že petit musí byť vykonateľný, čo by percentuálne vyjadrenie nespĺňalo, preto žiadal z tohto majetku pôvodne 20 000 eur. Pokiaľ žalobcovia v súvislosti s nimi použitým postupom pri uplatnení ich nároku, odkázali napr. na spory o náhrade škody, kedy nie je vopred ustálená výška škody, uviedol, že ide o dve rozdielne situácie, ktoré nemožno stotožňovať. Členský podiel (obdobne aj napr. obchodný podiel v obchodnej spoločnosti) je vždy možné vyčíslieť, jeho výška je nemenná a vyplýva z účtovníctva subjektu. K istine, ktorú si žalobcovia uplatnili zmenami žaloby v roku 2019 a k tretej námietke premlčania uviedol, že nie je zrejmé, prečo vôbec navrhovali žalobcovia rozšírenie žaloby, keď v zásade tvrdia, že sa od počiatku domáhajú toho istého nároku v tej istej výške a súd podľa nich o rozšírení ani nemusel rozhodovať uznesením, keďže nejde o zmenu petitu, len o jeho spresnenie. Namietal, že v danom prípade ide o zmenu žaloby rozšírením v zmysle § 140 ods. 1 C.s.p. a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/364/2017 zo dňa 05.06.2019. Namietal, že ide o obchádzanie ustanovení o premlčaní. Odobrenie takéhoto postupu by znamenalo, že strany sporu nebudú v duchu zásady bdelym patria práva sami zadovážovať dôkazné prostriedky, odôvodňovať žalobu a vyčíslovať svoj nárok, ale ho len odhadnú a upravujú po rozsiahlom dokazovaní a niekoľkoročnom spore. Žalobcovi nič nebránilo podať žalobu bezodkladne po splatnosti členského podielu a potom by stihol vykonať aj

rozšírenie (alebo spresnenie, ako to nazýva) vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Aj v konaní sp. zn. 51C/3/260/2015 išlo o doplatenie podielu na majetku z nehnuteľností v W. Y. F.. Je teda zrejme že žalobcovi 1/, ktorému má byť na základe napadnutého rozsudku vyplatený podiel práve z tohto majetku, muselo byť na základe komunikácie s ostatnými družstvami, ktorým zaniklo členstvo u žalovaného, známe, že tieto si uplatňujú nárok zo zmienovaných nehnuteľností už v roku 2015. Nestotožnil sa ani s právnym posúdením ohľadne majetku žalovaného, z ktorého má byť vyplatený podiel žalobcovi, keď súd prvej inštancie vychádzal z toho, že pre účely hodnoty členského podielu je pri zániku členstva družstva u žalovaného aj s poukazom na znenie stanov, nevyhnutné odlišovať majetok z hľadiska jeho definovania v zmysle predpisov o účtovníctve a z nich vyplývajúceho majetku a z definície majetku žalovaného v jeho stanovách. Zo znaleckého posudku Č.. X/XXXX Q. F.. G.. W. ako znalkyňou z odboru ekonómie a managementu vyplýva, že v zmysle účtovných predpisov sa musí vychádzať zo skutočných vlastných zdrojov združenia uvádzaných v účtovnom výkaze Súvaha v časti pasív; v ekonomickom pohľade to znamená, že pre výpočet je dôležitá účtovná hodnota I hodnota netto I znížená o cudzie zdroje. Namietal, že výklad stanov nemôže byť v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o účtovníctve. Záujmové združenie nemôže platne prijať znenie stanov, ktorého výklad by bol v rozpore so zákonom (jeho kogentnými ustanoveniami), prípadne inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, resp. pokiaľ je výklad sporný, treba uprednostniť ten, ktorý je v súlade so zákonom. V zmysle § 2 ods. 9 zák. č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve (ďalej len „zákon o účtovníctve“), celkovou sumou majetku podľa odsekov 6 až 8 sa rozumie suma zistená zo súvahy v ocenení upravenom o položky podľa § 26 ods. 3. Pokiaľ teda súd priznal celú žalobcami uplatnenú istinu, rozhodol de facto v rozpore so zákonom o účtovníctve. V zmysle znaleckého posudku Č.. X/XXXX, všeobecnou hodnotou majetku je výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnutkou. Ide teda o znalecký odhad ceny, ktorá nemusí zodpovedať hodnotám v účtovníctve, pričom ale pri výplate je možné tieto uskutočniť len z majetkových hodnôt vedených v účtovníctve. Odhad všeobecnej ceny majetku je použiteľný v prípade určenia ceny pre obchodné transakcie /kúpa, predaj/, nie však na vysporiadanie členských podielov v prípade ukončenia členstva družstva v združení CPS. Výplatom členských podielov zo znalcom určenej všeobecnej ceny je riziko, že táto cena je len odhadom a že to nemusí byť cena reálne dosiahnutá v prípade predaja. Podľa znalkyne je kľúčovým pojmom pri výpočte členského podielu práve kategória vlastné zdroje krytia z dôvodu, že tento vyjadruje skutočnú účtovnú hodnotu subjektu. Majetok Družstevnej únie ani COOPUNIE nie je majetkom žalovaného a CPS ho nenadobudol. Podľa jeho názoru nemožno žalovaného zaviazat' na výplatu podielu z majetku, ktorým v čase vystúpenia žalobcu žalovaný nedisponoval a nebolo zrejme, či a kedy nadobudne žalovaný podiel z majetku v týchto organizáciách, išlo teda o budúcu možnú, ale neistú skutočnosť, ktorá iba v prípade, že nastane, by mohla spôsobiť vznik nároku na vyplatenie z tohto majetku, samozrejme po jeho správnom zaúčtovaní a iba pre (v tom čase) aktuálnych členov žalovaného. Takýmto predčasným vyplácaním podielu na majetku v organizáciách (Družstevnej únii a COOPUNII) by sa žalovaný dostal do straty, nakoľko tento výdavok by nemal žiadne krytie. Žalovaný si nechal vypracovať znalecký posudok Č.. XX/XXXX na Ústave súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej „Ústav“) vo veci výpočtu majetkového vysporiadania družstiev, ktoré ukončili členstvo v CPS a to aj za účelom iných súdnych sporov a na pokyn klienta ho predkladá aj v tomto konaní. Ústav potvrdil závery F.. G.. W., že počas existencie Družstevnej únie a COOPUNIE nie je možné účtovať o vyrovnanom podiele v rámci CPS ako o majetku. K nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva Č.. XXXX, O.. Ú.. W. Y. Č.. XXX, O.. Ú.. Q., ktoré neboli zahrnuté v znaleckom posudku Č.. XXX/XXXX vyhotovenom znalcom G.. T. F. (F.. Č.. XXXX/X XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X Y. XXXX/X, F.. Č.. XXXX/X Y. Č.. XXX Q. O.. Ú.. Q.) uviedol, že boli zaúčtované a zaradené do majetku žalovaného, predložil dôkaz na podporu svojich skutkových tvrdení; tieto pozemky sú v inom režime ako ostatné nehnuteľnosti zapísané na uvedených listoch vlastníctva. Vo vzťahu k ostatným nehnuteľnostiam v W. Y. Q. F. naďalej trval na tom, že tieto nemajú byť zohľadnené na výpočet podielu odchádzajúceho družstva. To, že túto argumentáciu nepoužil v konaní vedenom pod sp. zn. 51C/250/2015, mu nemožno pričítať na ľarchu, je prirodzené, že svoju pôvodnú argumentáciu doplnil o ďalšie rozhodujúce skutočnosti. Poukázal tiež na čl. III. bod 2 Darovacej zmluvy zo dňa 24.07.2014, podľa ktorej sú vyporiadané všetky nároky súvisiace s ukončením členstva žalobcu 1/ voči žalovanému. Namietal aj nesprávne právne posúdenie veci v časti postúpenia pohľadávky z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/, keď pri uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.06.2019 (ďalej „zmluva“) nebolo ani jednej zo zmluvných strán zrejme, aká je výška postupovanej pohľadávky, pretože to má vyplývať až z

rozhodnutia súdu, pričom predbežne si ju žalobca 1/ uplatnil v sume 20 000,00 eur. Súd ale nie je ďalšou zmluvnou stranou zmluvy. Právomocou súdu ako orgánu verejnej moci je rozhodnúť o výške nároku, ale nie participovať na dohode zmluvných strán o výške postupovanej pohľadávky. O tom, že ani postupca nevedel v čase uzatvorenia zmluvy, z čoho konkrétne pozostáva postupovaná pohľadávka svedčí aj fakt, že táto mala obsahovať aj nárok postupcu na majetkový podiel z peňažných prostriedkov na bankových účtoch dlžníka, prípadne iného majetku. V podaní doručenom súdu dňa 19.11.2019 samotní žalobcovia uviedli, že na tomto nároku netrvajú, nakoľko nie je dostatočne určitý a navrhli, aby súd na takýto návrh neprihliadal. Ďalej v nadväznosti na časť odôvodnenia napadnutého rozsudku v bode 93. in fine poukázal na to, že jeho argumentácia (na pojednávaní dňa 10.10.2019, aj v záverečnom zhrnutí návrhov zo dňa 26.01.2020) spočívala v neplatnosti zmluvy z dôvodu jej neurčitosti, v dôsledku ktorej žalovanému 2/ neprislúcha aktívna vecná legitímácia. To nevyklučuje, aby súčasne bol celý žalobcami uplatnený nárok premlčaný, viď časť A/ tohto bodu. Zároveň poukázal na znenie čl. 8 písm. e) Stanov žalovaného, v zmysle ktorého platí pre členské družstvá zákaz previesť svoje členské práva (medzi ktoré patrí aj právo na členský podiel) a povinnosti na iné členské družstvá či tretiu osobu. Z tohto dôvodu je preto postúpenie pohľadávky neplatné aj pre rozpor s dohodou s dlžníkom podľa § 525 ods. 2 Obč. zák. Ďalej namietal, že súd sa v rozsudku dostatočne nevysporiadal s návrhmi na doplnenie dokazovania výsluchom znalcov. Nestotožnil sa s tvrdením, že znalkyňa F. G. W. sa vyjadrovala vo svojom posudku k právnym otázkam a preto jej závery nie sú použiteľné. Ide o špecifickú situáciu, kde predmetom konania je výklad stanov, pri ktorom však súd musí vychádzať zo zákona o účtovníctve, k čomu je znalkyňa z odboru ekonómie a managementu oprávnená a povolaná sa vyjadriť a to napriek tomu, že v konkrétnej situácii nemožno úplne oddeliť právnu stránku veci a stránku odbornú (účtovnú). Svoje východiská mohla súdu podrobnejšie ozrejmiť pri výsluchu, čo by prispelo k tomu, aby súd správnejšie ustálil skutkový stav. Znalecký posudok G. C. je vyčíslením všeobecnej hodnoty majetku. Ocenenie v ňom je vyhotovené inou metódou ako je v znaleckom posudku znalca pána A., alre obidve metódy sú rovnocenné, čo sa uvádza aj na strane 2 znaleckého posudku G. C.. Odchýlky v cene mohol znalec taktiež súdu objasniť pri výsluchu. Uviedol, že rozhodne nárok žalobcu neuznáva a znalecké posudky si dal vypracovať výlučne z procesnej opatrnosti; čo mu nemožno pričítať na ťarchu. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcov na náhradu trov konania žalovanému v celom rozsahu.

3. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že jeho odvolanie nepovažujú za dôvodné, napíňajúce odvolacie dôvody podľa C.s.p. a teda ani spôsobilé privodiť zmenu napadaného rozsudku; odvolanie žalovaného považujú za všeobecné, nepodložené a nevyvracajúce závery, ktoré vo svojom rozsudku pojal súd prvej inštancie pri jeho náležitom odôvodnení, ani neobsahujúce argumentáciu, s ktorou by sa súd prvej inštancie podrobne nevysporiadal. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožňujú a považujú ho za vyčerpávajúci. Poukázali na to, že rovnaký nárok žalobcov, ako v tomto konaní (iba z iného majetkového substrátu žalovaného), bol predmetom súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/260/2015, ktorý bol právoplatne skončený v prospech žalobcu DRUDOP (vyhovujúcim rozsudkom zo dňa 03.03.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/229/2017-555zo dňa 25.04.2018 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/188/2018 zo dňa 27.03.2019, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalovaného). Obdobnej žalobe žalobcu DRUDOP súd vyhovel aj v konaní sp. zn. 58/86/2017 rozsudkom zo dňa 28.01.2020, pričom prebieha odvolacie konanie. V súvislosti s právoplatne skončenou vecou sp. zn. 51C/260/2015, v ktorej súdy ustálili otázky podstatné i pre toto konanie, je namieste aplikovať tzv. princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, podstatou ktorého je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď (II. ÚS 19/2016-40, IV. ÚS 99/2018, I. ÚS 564/2012-48, 7 Cdo 42/2010). K imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je práve požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, Pl. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť je ústavne neudržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, Pl. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Ak súd rozhodol v zásade v identických veciach na základe analogických skutkových zistení s diametrálne odlišným výsledkom a svoj názorový posun primeraným spôsobom neodôvodnil, je jeho rozhodnutie v rozpore s ústavu chráneným princípom právnej istoty a porušuje právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nakoľko sa už súdy v konaní vedenom pod sp. zn. 51C/260/2015 právoplatne vysporiadali s otázkami, ktoré sú predmetom právneho posúdenia aj v tomto spore ( t. j. výkladom totožných stanov žalovaného so záverom, že "majetkový podiel je vyjadrený ako účasť na majetku, nie na

vlastných zdrojoch krytia, čistom majetku alebo na podielových fondoch“, vlastníctvom žalovaného k majetku, z ktorého žalobca nebol vysporiadaný, použitím Občianskeho zákonníka na posudzovaný prípad/nemožnosťou aplikácie Obchodného zákonníka/, všeobecnú hodnotu tohto majetku, Dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov v otázke vysporiadania "všetkých nárokov“ a pod.), pri dodržaní princípu právnej istoty nemožno bez podstatnej zmeny skutkových okolností veci zaujať k týmto otázkam diametrálne odlišný názor. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k porušeniu princípu právnej istoty a tým aj k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie. K premlčaniu uviedli, že splatnosť nároku žalobcu na podiel na majetku žalovaného po skončení členstva nastala podľa stanov žalovaného (čl.25 ods. 9) dňa 31.12.2014 a žaloba bola podaná dňa 29.12.2017 v rámci 3 - ročnej premlčacej doby končiacej 31.12.2017. Opakovane poukázali na to, že nárok žalobcov je 1 nárok, ktorý nebol žalovaným v celosti vyplatený po skončení jeho členstva u žalovaného (preto žalujú jeho doplatenie) a jeho premlčacia doba je len 1 stanovená stanovami. Žalobcovia nikdy netvrdili, že by mali voči žalovanému z titulu ukončenia svojho členstva 2 rôzne samostatné pohľadávky, avšak splatnosť tohto jedného majetkového podielu nastáva iba jedným, tým istým okamihom, a to okamihom upraveným v stanovách žalovaného čl. 25 ods. 9. Žalobca požiadal žalovaného o predčasnú výplatu (nie o zmenu stanovami určenej splatnosti svojho majetkového podielu), avšak iba žalovaným vyčíslenej sumy majetkového podielu 115 670,52 eur (vyplývajúcu z Darovacej zmluvy a listu žalovaného zo dňa 17.07.2013). Predčasná výplata sa teda týkala iba tejto sumy, vo vzťahu, ku ktorej predstavenstvu žalovaného súhlasilo s jej predčasnou výplatom a netýkala sa tej hodnoty majetkového podielu žalobcu, na ktorú mu vznikol nárok, avšak žalovaný mu ju nevyplatil. Pojmy "splatnosť majetkového podielu“ a jeho "predčasná výplata“ nemožno stotožňovať, ani tvrdiť, že predčasné vyplatenie majetkového podielu automaticky spôsobuje aj zmenu jeho splatnosti. Predčasné vyplatenie pohľadávky nemá vplyv na jej dohodnutú príp. určenú splatnosť, ale iba na jej zánik v rozsahu jej splatenia. Ak sa žalobca 1/ a žalovaný dohodli, že žalovaný vyplatí žalobcovi 1/ ním vyčíslenú hodnotu majetkového podielu v sume 115 670,52 eur, tak uvedené vyvolalo iba zánik pohľadávky žalobcu v tejto výške; nespôsobilo to zároveň aj zmenu splatnosti tejto dohodnutej pohľadávky žalovaného a už vôbec nie zmenu splatnosti ohľadne zvyšnej časti nevyplatenej a v tom čase neznámej pohľadávky žalobcu. Nie je preto pre premlčanie smerodajný dátum 31.07.2014, kedy žalovaný žalobcovi 1/ sumu 115 670,52 eur vyplatil. Poukázali na to, že možnosť predčasnej výplaty majetkového podielu bola v čl. 3. „Všeobecných pravidiel na predčasnú výplatu“ upravená iba rámcovo; podrobnosti a podmienky pre jej uplatnenie museli byť následne upravené samostatnou dohodou žalovaného a vystupujúceho družstva, v danom prípade Darovacou zmluvou zo dňa 24.07.2014, ktorou však nedošlo k vysporiadaniu aj žalovanej pohľadávky, ktorý záver súdu prvej inštancie žalovaný odvolaním nenapadol. Ak žalobca neprejavil v Darovacej zmluve vôľu vysporiadať tú časť svojho majetkového podielu, ktorá je predmetom sporu, nemohla byť touto darovacou zmluvou dohodnutá ani zmena jeho splatnosti. Ďalej uviedol, že námietka premlčania vznesená žalovaným by bola aj v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o premlčanie zo vzťahu k zmene petitu poukázali na to, že presná výška žalovaného nároku sa odvíja od hodnoty majetkových podielov žalovaného v organizáciách Družstevná únia SR a COOPUNIA, ako aj od hodnoty nehnuteľností žalovaného v O.. Ú.. Q. Y. W., pričom žalovaný vo svojich vyjadreniach uviedol, že o tomto svojom majetku neúčtuje, z čoho je zrejmé, že žalobcom by účtovníctvo žalovaného nepomohlo. Žalobca 1 /sa snažil všetky doklady získať od žalovaného, avšak tento mu ich odmietol sprístupniť a preto žalobca 1/ navrhol, aby všetky relevantné doklady zadovážil súd, keďže ich zadováženie nebolo v silách žalobcu. Preto mohol žalobca svoju pohľadávku vyčíslieť presnou sumou až v priebehu konania po zadovážení týchto dokladov súdom na návrh žalobcu. Splnenie si dôkaznej povinnosti pritom nepredstavuje iba samotné predloženie dôkazov, ale žalobca si túto svoju povinnosť splní aj označením týchto dôkazov, spolu s návrhom na ich vykonanie, keď ich zadováženie nie je v jeho možnostiach (§ 132 ods. 3, § 149 C.s.p.). Žalobca vo svojej podstate nikdy nemenil petit žaloby, ale iba číselne vymedzil žalovanú pohľadávku, ktorú v žalobe pôvodne vymedzil iba jej percentuálnym vyjadrením. Z dôvodu nedostatku interných dokladov, ktorými disponuje iba žalovaný, inak konať ani nemohol. Civilný sporový poriadok pritom nikde neupravuje, že uplatnená pohľadávka musí byť v žalobe vyčíslená iba pevnou sumou, ale v paragrafe 129, § 132 vymedzuje náležitosti podania vo veci samej, ktoré žaloba žalobcu obsahovala, keď z jej obsahu bolo zrejmé, čo predstavuje žalovaná pohľadávka, riadne označenie majetku žalovaného, z ktorého žalobca nebol vysporiadaný a prečo z neho vysporiadaný má byť, ako aj vymedzenie výšky žalovanej pohľadávky, i keď nie pevnou sumou, ale jej percentuálnym vyjadrením z konkrétneho základu. Nakoľko žalobca v čase podania žaloby nedisponoval s podkladmi, mohol svoj nárok v žalobe vymedziť len jeho percentuálnym vyjadrením, ktoré je v súdnej praxi úplne bežné, najmä v situáciách, keď žalobca v čase podania žaloby nedisponuje takými listinnými dôkazmi, z ktorých možno vyčíslieť konkrétnu peňažnú sumu tohto nároku. Súdom pripustená "zmena petitu“ vo svojej podstate v procesnom zmysle nepredstavovala

skutočnú "zmenu petitu" ale predstavovala len spresnenie výšky uplatnenej pohľadávky, pôvodne v žalobe vymedzenej iba jej percentuálnym vyjadrením. Nemožno preto hovoriť o premlčaní uplatneného nároku ani z pohľadu tzv. pripustenia zmeny petitu, nakoľko žalovaný nárok bol od počiatku, a v celej jeho výške uplatnený už v pôvodnej žalobe, ktorá bola podaná v premlčacej lehote; žalobca podaním označeným ako "návrh na zmenu petitu" pôvodnú pohľadávku nenavýšoval, neuplatňoval si inú pohľadávku, ani si ju neuplatňoval z iných skutkových okolností prípadu alebo iného majetku žalovaného. K druhému odvolaciemu dôvodu uviedli, že žalovaný iba vo všeobecnosti odkazuje na závery ním predloženého znaleckého posudku G.. W., ktorá iba vo všeobecnosti podáva výklad ako sa účtuje o tzv. „vlastných zdrojov krytia účtovnej jednotky“, avšak nevysvetľuje, aký má tento jej výklad význam pre prejednávajúcu vec. V danom prípade predmetom konania nebol spor o to, ako má účtovná jednotka viesť svoje účtovníctvo resp. či ho žalovaný vedie v zmysle účtovných prepisov správne, ale predmetom konania boli právne otázky, a to či žalobcom prináleží právny nárok na majetkový podiel, z akej základne sa tento určuje, či ho žalovaný pôvodne žalobcovi 1/ skutočne vyplatil a pod., na ktoré odpovede sa odvíjajú od výkladu Stanov žalovaného, ako jediného prepisu tzv. „lex contractus“ (s odkazom na splnomocnenie na úpravu týchto otázok Občianskym zákonníkom), upravujúceho tento nárok. Stanovy žalovaného sú interným právnym predpisom zaväzujúcim žalovaného a jeho členov, ktorých výklad je výkladom právnych noriem, ktorý neprináleží znalcovi a už vôbec nie znalcovi s ekonomickým vzdelaním. Otázka výkladu právnych noriem je totiž otázkou právneho posúdenia veci a zmysle ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu výklad právnej normy môže uskutočniť len súd (k tomu pozri napr. nález ÚSSR z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 223/2013-56, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo196/2009). V danom prípade právne posúdenie veci nezáviselo od odborného posúdenia, na ktoré by sa vyžadovalo znalecké dokazovanie; žalovaný nepreukázal znaleckým posudkom skutkové tvrdenie a preto nešlo o dôkaz v právnom (procesnom) zmysle slova. Z týchto dôvodov bol znalecký posudok v tomto konaní nepoužiteľný. Znalčka neuviedla výklad pojmu "podiel na majetku", ktorý je spojený so žalovaným nárokom, nevenovala sa čl.7 písm. i) stanov, z ktorého je zrejmé, že vystupujúce družstvo sa nepodieľa na nejakých vlastných zdrojoch krytia, podielovom fonde, alebo inej veličine, ale sa podieľa na samotnom majetku CSP, ktorého definícia je vymedzená v čl. 23 stanov tak, že ho tvoria všetky aktíva (hnuteľný, nehnuteľný majetok, pohľadávky, iné peniazmi ocenené majetkové práva kryté vlastnými a cudzími zdrojmi ako aj podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť). Žalovaným poukazovaný odkaz na § 2 ods. 9 zákona o účtovníctve je zavádzajúci, pretože upravuje pojem majetok z hľadiska účtovníctva, ktoré pre posúdenie majetku žalovaného nie je smerodajné; stanovy žalovaného predstavujú štandardný typ stanov záujmového združenia právnických osôb, pričom ich právny základ vychádza z § 20h Obč. zák. (nie zo zákona o účtovníctve), pričom súčasne platí, že úprava majetkových pomerov, práv a povinností členov záujmového združenia, je ponechaná výlučne na vôľu jeho členov, ktorý si tieto otázky upravujú výlučne vo svojich stanovách. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 29 Cdo 1672/2000, 32 Odo726/2003, 28 Cdo3122/2012, z ktorých je zrejmé, že súdna prax sa ustálila na názore, že vzťahy medzi členom združenia a združením majú výlučne charakter vzťahov občianskoprávných, pričom tieto sa takmer výhradne spravujú stanovami združenia. K námietke žalovaného, že jeho majetkové podiely v organizáciách COOPUNIA Praha a Družstevná únia SR nie sú jeho majetkom, lebo nimi nemohol disponovať a žalobcovia nemali byť z nich vysporiadaní, uviedol, že interpretačné ustanovenia stanov (čl. 1.1, 7 písm. i) definujú, že členské družstvá majú majetkovú účasť na celom majetku CPS. Členský podiel vystupujúceho družstva tvorí (základ) - 1/členský vklad (vyplatenie tejto sumy 330 eur nebolo medzi stranami sporu sporné), 2/ďalší majetkový podiel, základom, ktorého je majetkový podiel, ktorým je percentuálne vyjadrenie vzťahu členského družstva k majetku CPS. Ďalší majetkový podiel ako položka tvoriaca časť členského podielu vystupujúceho družstva predstavuje % na majetku CPS (percentuálne vyjadrenie k majetku CPS) po zohľadnení hospodárskeho výsledku CPS za príslušný kalendárny rok (zohľadnenie hospodárskeho výsledku CPS nebolo medzi stranami sporné). Konkrétne %, akým sa vystupujúce družstvo podieľa na majetku CPS určujú čl.25 ods. 4 a čl. 28 body 1 - 7 stanov, pričom v prípade žalobcu ide o 2,91% (čo rovnako nebolo medzi stranami sporné). Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi 1/ okrem sumy 330 eur predstavujúcej jeho členský vklad, malo byť pri vystúpení z CSP vyplatené ešte 3,927% z majetku žalovaného. Žalovaný do základu pre výpočet majetkového podielu žalobcov nezahrnul hodnotu svojich majetkových podielov v uvedených organizáciách, hoci ich za jeho majetok výslovne označuje aj čl.23 ods. 1 stanov a tieto boli jeho majetkom aj v čase zániku členstva žalobcu u žalovaného a nezahrnul ani hodnotu nehnuteľností v O.. Ú.. Q. O.. Ú.. W.. Žiadne z ustanovení stanov neupravuje, že by sa mal majetkový podiel vystupujúceho člena určovať z podielového fondu príp. zo zdrojov krytia majetku, ako zavádzajúco tvrdí žalovaný, ani že by malo ísť o majetok CPS v jeho účtovnej hodnote. Je preto potrebné vychádzať z jeho všeobecnej hodnoty. Ďalej uviedli, že žalovaný počas celého svojho členstva v týchto

organizáciách vlastnil majetkové podiely na majetku týchto organizácií, ktoré nepredstavujú vlastníctvo k veciam, ale majetkovú účasť, resp. oceniteľné majetkové práva. Poukázali na to, že žalovaný svoj majetkový podiel v COOPUNII Praha v roku 2019 previedol na iný subjekt, a to odplatne za sumu cca 800 000 eur, z čoho je zrejmé, že dokázal oceniť 1 zo svojich majetkových podielov pre účely jeho prevodu a pýtajú sa prečo v roku 2012 by oceniteľnými tieto majetkové podiely už nemali byť a prečo žalovaný zastáva iný prístup, keď má za svoje majetkové podiely dostať zaplatené a prečo iný prístup, keď má sám platiť z týchto podielov žalobcom. Napriek zhodnej úprave majetkových podielov (podielov žalovaného v označených organizáciách, ako aj podielu žalobcu u žalovaného) bol žalovaný, ako člen COOPUNIE vyporiadaný z majetku tejto organizácie v jeho trhovej hodnote, avšak tento princíp nehodlá aplikovať vo vzťahu k totožnému nároku žalobcu voči nemu, keď sa snaží jeho majetkový podiel odvodzovať nie z trhovej hodnoty svojho majetku, ale z vlastných zdrojov krytia alebo z podielového fondu. Nepravdivé je podľa ich názoru tvrdenie žalovaného, že žalobcom by mohol vzniknúť nárok na majetkový podiel aj z tohto majetku iba v prípade, keby boli žalovanému vyplatené tieto podiely týmito organizáciami v čase zániku jeho členstva v nich. Uvedené tvrdenie nemá oporu v stanovách; v rozhodnom čase bol žalovaný členom týchto organizácií, mal v nich majetkové podiely a tieto mali určitú oceniteľnú hodnotu. Žalobcovia nehovoria o reálnej výplate majetkových podielov žalovaného týmito organizáciami, ale o ich hodnote ako takej, pričom nie je sporné, že tieto majetkové podiely žalovaného, mali svoju hodnotu počas celej doby trvania členstva žalovaného v týchto organizáciách. Tieto podiely sa nestanú majetkom žalovaného až vyplatením, ale boli jeho majetkom po celú dobu trvania členstva žalovaného v týchto organizáciách. K tvrdeniu žalovaného, že majetok Družstevnej únie a COOPUNIE nie je majetkom žalovaného, uviedli, že majetkom žalovaného sú majetkové podiely na majetku týchto organizácií a nie samotný majetok týchto organizácií. Žalobcovia si teda neuplatnili svoj podiel priamo na majetku týchto organizácií, ale na majetkových podieloch žalovaného, ktoré tento mal na majetku týchto organizácií. Žalovaný nerozlišuje medzi majetkom týchto organizácií a svojím majetkom, ktorý je tvorený jeho majetkovými podielmi na majetku týchto organizácií. Ich hodnota sa odvíja od hodnoty majetku týchto organizácií, avšak nepredstavuje ich samotný majetok. K argumentácii žalovaného, týkajúcej sa nehnuteľností v O..Ú.. Q. Y. O.. Ú..W., uviedli, že ňou neoznačil odvolací dôvod, ktorý ňou má byť naplnený. Ďalej uviedli, že tieto žalované pozemky neboli zahrnuté do účtovníctva žalovaného, čo žalovaný potvrdzoval a odôvodňoval to ich užívaním školami; žalovaný poukazoval na to, že keďže o týchto pozemkoch neúčtuje, nemohol z nich žalobcov vysporiadať; jeho tvrdenia o zahrnutí týchto pozemkov do majetku sú nepreskúmateľné a znalecký posudok G.. F. je nepoužiteľný, pretože vychádzal zo zavádzajúceho zadania žalovaného. Vo vzťahu k darovacej zmluve žalovaný neformuloval žiaden odvolací dôvod a vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky žalobcovia odkázali na svoje vyjadrenie zo dňa 18.10.2019. K odkazu žalovaného na čl.8 písm. e) stanov, upravujúci zákaz prevodu členských práv a povinností na iné členské družstvá alebo tretiu osobu, viedli, že žalobca 1/ nepreviedol žiadne členské práva ani povinnosti na žalobcu 2/, ale previedol časť peňažného vyjadrenia svojho nároku na podiel z majetku žalovaného po skončení členstva predstavujúci pohľadávku jasne definovanú v zmluve o postúpení pohľadávky, čo nie je totožné ako členský podiel, resp. jeho prevod. Okrem toho žalobca toto uskutočnil po ukončení svojho členstva u žalovaného, čo tiež potvrdzuje, že už nebol členom žalovaného a nemohol ani žiadne členské právo previesť. Keďže žalovaný túto argumentáciu neuviedol v konaní pred súdom prvej inštancie, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá je podľa § 366 C.s.p. neprípustná. Rovnako je neprípustnou novotou v odvolacom konaní aj znalecký posudok Č.. XX/XXXX Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý nebol predložený v konaní pred súdom prvej inštancie a žalovaný ho predložil až v odvolacom konaní. K námietkam žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch svedkov G.. W. Y. G.. C., poukázali na to, že v zmysle C.s.p. súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy; nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou strane sporu odňatie možnosti konať pred súdom. Výsluch uvedených znalcov považovali za nadbytočný a to z dôvodov už uvedených k osobe G.. W. aj jej posudku a z dôvodu, že znalec G.. C. oceňoval nehnuteľnosť ako znalec z odboru ekonomika a ním stanovené ocenenie nezodpovedalo všeobecnej (trhovej) hodnote nehnuteľností ale len ekonomickej (obvyklej) cene. Navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcom trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrval na svojom odvolaní a námietkach v ňom uvedených, ktoré podrobnejšie rozviedol vo svojom vyjadrení a pre lepšiu prehľadnosť znázornil plynutie premlčacej doby. Podľa jeho názoru celý nárok, ktorého sa v konaní domáhal pôvodne žalobca 1/, bol uplatnený už ako premlčaný, keď došlo k zmene splatnosti pohľadávky na základe dohody, ktorá ako

dvojstranný právny úkon vznikla na základe žiadosti žalobcu 1/ o predčasné splatenie, ktorú odsúhlasilo predstavenstvo žalovaného. Ak by aj súd dospel k záveru, že vyrovnací podiel bol splatný až ku dňu 31.12.2014, je nárok premlčaný vo vzťahu k rozšíreniu petitu. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že v návrhu na pripustenie zmeny petitu nešlo o zmenu žaloby s tým, že percentuálne vyjadrenie nároku bolo iba nahradené jeho peňažným vyčíslením v situácii, keď sa to stalo možným; namietal, že nie je zrejmé, prečo potom vôbec navrhovali rozšírenie žaloby, keď v zásade tvrdili, že sa od počiatku domáhali toho istého nároku v tej istej výške. K majetku žalovaného okrem iného poukázal na úpravu Podielového fondu CPS v Štatúte Podielového fondu účinnom od 19.06.2003 13, ktorá odkazuje na účtovné závierky, a teda účtovnú hodnotu určeného majetku.

5. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvali na svojej argumentácii uvedenej v ich predchádzajúcom vyjadrení, ktorú tiež bližšie rozviedli a poukázali na špecifická posudzovaného prípadu. Zároveň uviedli, že na ich viaceré dopyty, z akého majetku žalovaný vypočítal žalobcovi výšku jeho členského podielu, žalovaný nereagoval a uvedené nie je známe doposiaľ, resp. je známe iba to, že z majetku, ktorý je predmetom tohto konania, žalobca vysporiadaný nebol.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v medziach dôkazných návrhov sporových strán v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcov 1/ a 2/ proti žalovanému na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom, titulom doplatenia členského podielu na majetku žalovaného, na ktorý vznikol nárok žalobcovi 1/ po zániku jeho členstva u žalovaného, pôvodne uplatneného žalobou žalobcom 1/, ktorý v priebehu konania časť tohto svojho nároku postúpil na žalobcu 2/; ako aj pre posúdenie opodstatnenosti argumentácie žalovaného, na ktorej založil svoju obranu v spore. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ust. § 191 C.s.p. a jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil a dospel tak k správny záverom, že námietky premlčania vznesené žalovaným nie sú dôvodné; že darovacia zmluva uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným, v časti pojednávajúcej o vypořádání nárokov medzi nimi z titulu zániku členstva žalobcu 1/ u žalovaného, sa mohla týkať len tých vzájomných práv a povinností, ohľadom ktorých strany neboli v zhode a nemohla sa týkať tých práv, na ktoré v čase jej uzavretia nemohli pomýšľať a preto sa netýkala záväzku na vyplatenie členského podielu žalobcu 1/, ktorého sa domáha v tomto konaní; že pre účely určenia hodnoty členského podielu je pri zániku členstva družstva u žalovaného, s poukazom na znenie stanov, nevyhnutné odlišovať majetok z hľadiska jeho definovania v zmysle predpisov o účtovníctve a definície majetku žalovaného uvedenej v stanovách, podľa ktorej majetok žalovaného tvoria všetky aktíva kryté vlastnými a cudzími zdrojmi a podiely vo všetkých organizáciách, kde má žalovaný majetkovú účasť, a preto sa členský podiel vypočítava z celého majetku žalovaného, vrátane nehnuteľností uvedených v žalobe a majetkových podielov žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky a COOPUNII, pričom nejde o deliteľnosť majetku týchto organizácií, keďže žalobca si neuplatňuje nárok na získanie časti majetku za účelom jeho vlastníctva, ale uplatňuje si peňažné vyjadrenie majetku žalovaného v týchto organizáciách; a tiež, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 11.06.2019, ktorou žalobca 1/postúpil pohľadávku vyplývajúcu z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky a COOPUNII na žalobcu 2/, je platná, v dôsledku čoho je žalobca 2/aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku. Svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p., keď vyčerpávajúcim spôsobom opísal všetky vykonané dôkazy a skutkové zistenia, ku ktorým na ich základe dospel, dôkladne vysvetlil svoje úvahy vedúce k vyhoveniu žalobe a uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil po skutkovej, ako aj po právnej stránke, vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní v jeho podstatnej časti zopakoval svoje námietky a argumenty prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa však s nimi dôsledne vysporiadal, keď poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. Odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 .s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na to, že nárok, ktorý je predmetom konania, vyplýva z členstva žalobcu 1/u žalovaného, ktorý je záujmovým združením právnických osôb a preto je potrebné pri posudzovaní dôvodnosti tohto nároku vychádzať z právnej úpravy záujmových združení právnických osôb, obsiahnutej v ustanoveniach § 20f a nasl. Obč. zák., z ktorej vyplýva, že jednou zo zákonom stanovených podmienok vzniku záujmového združenia právnických osôb je schválenie stanov združenia jeho zakladajúcimi členmi, ktoré určia názov, sídlo a predmet činnosti združenia, úpravu majetkových pomerov, vznik a zánik členstva, práva a povinnosti členov, orgány združenia a vymedzenie ich pôsobnosti, spôsob zrušenia združenia a naloženie s jeho likvidačným zostatkom; určia aj spôsob, ktorým sa stanov menia a dopĺňajú (§ 20h ods. 1 a 2 Obč. zák.). Z uvedeného vyplýva, že zákon neobsahuje konkrétnu úpravu majetkových pomerov združenia a vzťahov medzi združením a jeho členmi, ale úpravu týchto otázok ponecháva na vôli členov združenia, ktorý si ich upravujú výlučne vo svojich stanovách.

10. Žalobcovia sa v konaní domáhali doplatenia členského podielu žalobcu 1/po zániku jeho členstva u žalovaného, a to z majetku žalovaného pozostávajúceho z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre O.. Ú.. W. Y. na D. Č.. XXX pre O.. Ú.. Q. a z majetkových podielov žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky a v COOPUNII, ktorý majetok žalovaného nebol zahrnutý do výpočtového základu, z ktorého bol členský podiel žalobcu 1/na majetku žalovaného určený sumou 156 627,90 eur, s právom žalovaného na zaplatenie krátkodobého opakovaného úveru v sume 33 000 eur a s právom žalovaného na zaplatenie daru v sume 8 287,38 eur na základe darovacej zmluvy, a bol mu vyplatený v sume 115 670,52 eur dňa 31.07.2014. Podľa stanov žalovaného členské družstvo má právo na členský podiel na majetku CPS v prípade zániku členstva v CPS (čl. 7 písm i)) a členský podiel po zaniknutí členstva družstva v CPS vystúpením družstva, je splatný do konca kalendárneho roka, nasledujúceho po roku, v ktorom došlo k ukončeniu členstva v CPS (čl. 25 bod 9).k Keďže členstvo žalobcu 1/u žalovaného skončilo ku dňu 31.12.2013, správne súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovaným vychádzal z uvedených ustanovení stanov žalovaného a dospel k záveru, že členský podiel žalobcu 1/na majetku žalovaného sa stal splatným najneskôr do 31. 12. 2014 a všeobecná 3 - ročná premlčacia lehota začala plynúť 01.01.2015 a skončila by 01.01.2018 a žaloba bola doručená súdu dňa 29.12.2017 pred uplynutím tejto lehoty. Nedôvodne žalovaný v odvolaní namietal, že medzi žalobcom 1/a žalovaným došlo k dohode o zmene splatnosti pohľadávky žalobcu 1/a to na základe jeho žiadosti, ktorú odsúhlasilo predstavenstvo žalovaného a na základe ktorej bol žalobcovi 1/vyplatený podiel na majetku žalovaného v skrátenom termíne. Vyplatenie členského podielu žalobcu 1/, na základe jeho žiadosti schválenej predstavenstvom žalovaného, v skrátenom termíne, t. j. pred jeho splatnosťou v zmysle stanov, nemožno považovať za dohodu o zmene splatnosti členského podielu určenej stanovami, keď išlo výslovne o predčasnú výplatu postupom podľa čl.3 bod 5 Všeobecných pravidiel pre predčasnú výplatu členského podielu členských družstiev na majetku žalovaného po ukončení členstva, podľa ktorého je takáto predčasná výplata členského podielu podmienená poskytnutím peňažného daru družstvom vo výške 5,28% z členského podielu družstva na majetku žalovaného, pričom výška daru žalobcu 1/v danom prípade v sume 8287,38 eur nebola určená z členského podielu žalobcu 1/na majetku žalovaného zahŕňajúceho aj majetok, ktorý je predmetom sporu a z ktorého žalobca 1/ nebol vysporiadaný. Vzhľadom na to ani predčasná výplata sa nemohla vzťahovať aj na členský podiel plynúci z tohto majetku žalovaného, z ktorého žalobca 1/ nebol vysporiadaný.

11. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie aj ďalšej ním vznesenej námietky premlčania ako nedôvodnej, a to proti istine, ktorú si žalobcovia uplatnili zmenou žaloby v roku 2019, a namietal, že v danom prípade išlo o zmenu žaloby rozšírením v zmysle § 140 ods. 1 C.s.p. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/171/2021 zo dňa 29.marca 2023, ktorým rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/87/2020 zo dňa 12. mája 2021 v časti, ktorou zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v istine nad 20 000 eur a príslušných úrokov z omeškania zamietol a rozhodol o náhrade trov

konania, zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným uznesením najvyšší súd rozhodol v spore žalobcu DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo, so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanému COOP PRODUKT SLOVENSKO záujmové združenie výrobných a iných družstiev, so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, predmetom ktorého bol rovnaký nárok ako v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia najvyšší súd poukázal na to, že v roku 2021 bolo pod č. 14 v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie z 25. novembra 2020 sp. zn. 7Cdo/268/2019 s právnou vetou "Obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh." S poukazom na znenie bodov IV, V a VI žaloby najvyšší súd konštatoval, že „ V predmetnom konaní bol teda uplatnený nárok na zaplatenie členského podielu žalobcu vo výške 2,91% z 38,3% majetkového podielu v Družstevnej únii; 2,91% z 40% majetkového podielu v COOPUNII a podiel (tu bez špecifikácie výšky) peňažných prostriedkov v Tatra banke, a. s. Nesprávny bol preto záver odvolacieho súdu, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 18.12.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 20 000 eur s príslušenstvom a percentuálne vyčíslenie členského podielu predstavuje skutkové vymedzenie žaloby.“ V súvislosti s podaním žalobcu z 11. júna 2019, ktoré odvolací súd posúdil ako zmenu žaloby, konštatoval, že pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky a ďalej v odôvodnení uznesenia uviedol, že „Žalobca si neuplatnil iné právo, než to, ktoré označil v žalobe, podstatne nezmenil ani nedoplnil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe a žiadal vyplatiť 2,91% - ný podiel na majetku žalovaného predstavujúceho jeho 38,3% a 40% majetkový podiel na majetku Družstevnej únie SR a COOPUNIE Praha, ktorý vyčíslil v peňažnom vyjadrení, žalobca žalobou ako procesným úkonom uplatnil právo na vyplatenie svojho členského podielu. Na túto skutočnosť nemalo vplyv, že vo vzťahu k takto uplatnenému právu spresnil podaním zo dňa 11.06.2019, že celkovú požadovanú sumu vyčísluje sumou 112 999,66 eur. Na tomto posúdení nemalo vplyv formálne označenie podania zo dňa 11.06.2019 (súd posudzuje podania podľa obsahu) ani tá skutočnosť, že súd prvej inštancie (dopustiť sa rovnakého pochybenia) rozhodol o tomto podaní uznesením, ktorým pripustil zmenu žaloby (porov. Rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/28/2008).“

12. V prejednávanej veci žalobca v žalobe uviedol, že „žalovaný žalobcovi pri ukončení jeho členstva u žalovaného a pri vyplácaní jeho členského podielu úmyselne zamlčal, že do výpočtového základu pre určenie výšky členského podielu žalobcu u žalovaného nezahrnul okrem vyššie spomínaných nehnuteľností aj tento majetok (t. j. žalobcovi úmyselne ponížil výšku jeho členského podielu o sumu rovnajúcu sa 3, 927% z 38,3% majetkového podielu v Družstevnej únii. Aj z tohto majetku žalovaného si tak žalobca proti žalovanému v tomto konaní uplatňuje svoj nárok.“; „žalovaný žalobcovi pri ukončení jeho členstva u žalovaného a pri vyplácaní jeho členského podielu úmyselne zamlčal, že do výpočtového základu pre určenie výšky členského podielu žalobcu u žalovaného nezahrnul ani tento majetok (t. j. žalobcovi úmyselne ponížil výšku jeho členského podielu o sumu rovnajúcu sa 3,927% z 40% majetkového podielu v COOPUNII). Aj z tohto majetku žalovaného si tak žalobca proti žalovanému v tomto konaní uplatňuje svoj nárok.“ Na základe uvedeného správne súd prvej inštancie konštatoval, že už z textu žaloby vyplýva, že žalobca 1/ si uplatnil nárok na zaplatenie členského podielu vo výške 3,927% (v dôsledku chyby v písaní nesprávne uviedol 2,927%) z hodnoty nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného v k. ú. W. Y. O. Ú. Q. a z majetkovej účasti žalovaného v Družstevnej únii Slovenskej republiky (38,3%) a COOPUNII(40%), a teda nárok vyčíslil v žalobe percentuálnym vyjadrením, ktoré bolo zmenou petitu vyjadrené jeho peňažným vyčíslením v situácii, keď sa to stalo možným (na základe vykonaného dokazovania); nárok bol v celosti uplatnený už v pôvodnej žalobe, ktorá bola podaná v lehote. Vzhľadom na uvedené odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky žalovaného týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia ním vnesenej námietky premlčania.

13. Pokiaľ žalovaný v odvolaní s poukazom na znalecký posudok vyhotovený G. W. a § 2 ods. 9 zákona o účtovníctve namietal, že záujmové združenie nemôže platne prijať znenie stanov, ktorého výklad by bol v rozpore so zákonom, odvolací súd tieto námietky posúdil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedenú právnu úpravu záujmových združení právnických osôb v Občianskom zákonníku sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcov, že právny základ stanov združenia vychádza z Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého úprava majetkových pomerov, práv a povinností členov záujmového združenia je ponechaná na vôľu jeho členov, ktorý si tieto otázky upravujú výlučne v stanovách, ktoré sú interným právnym predpisom zaväzujúcim žalovaného a jeho členov a ktorých výklad je výkladom právnych noriem a tento neprináleží znalcovi ale len súdu; právne posúdenie nezáviselo od odborného

posúdenia, na ktoré by sa vyžadovalo znalecké dokazovanie; znalecký posudok ani nepreukazuje skutkové tvrdenia a z týchto dôvodov nemožno na tento znalecký posudok prihliadať.

14. Odvolací súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalovaného, že ho nemožno zaviazať na výplatu podielu z majetku, ktorým v čase vystúpenia žalobcu žalovaný nedisponoval a nebolo zrejmé, či a kedy nadobudne podiel z majetku v týchto organizáciách, a teda išlo o budúcu možnú, ale neistú skutočnosť k pod. Nesporné je, že žalovaný mal, v čase ukončenia členstva žalobcu 1/ u žalovaného, majetkové podiely v uvedených organizáciách a tieto majetkové podiely sa nestanú jeho majetkom až ich vyplatením, ale boli jeho majetkom aj v rozhodnom čase a mali svoju hodnotu počas celej doby trvania členstva žalobcu 1/ u žalovaného. Pokiaľ žalovaný tvrdí v odvolaní, že pozemky, ktoré neboli zahrnuté v znaleckom posudku vyhotovenom znalcom G.. T. F., špecifikované v jeho odvolaní, boli záúčtované a zaradené do majetku žalovaného, žalovaný toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, keď nepredložil žiaden výpočet majetkového podielu žalovaného 1/, z ktorého by bolo možné zistiť základ, z ktorého pri jeho výpočte vychádzal a z ktorého by táto skutočnosť tvrdená žalovaným vyplývala. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 11.06.2009 je pohľadávka postúpená žalobcom 1/na žalobcu 2/dostatočne identifikovaná titulom a právnym dôvodom, označením veriteľa a dlžníka, percentuálnym vyjadrením a predbežnou sumou, ako aj súdnym konaním, v ktorom je uplatňovaná, odplatnosťou a výškou odplaty a taktiež jej odlišením od zvyšnej časti pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania; predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je platná, v dôsledku čoho žalobca 2 /disponuje aktívnou vecnou legitímáciou v konaní. Žalovaným namietaná neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre jej rozpor s dohodou s dlžníkom podľa § 525 ods. 2 Obč. zák. s poukazom na čl. 8 písm. e) stanov žalovaného, upravujúci zákaz prevodu členských práv, nebola uplatnená v konaní pred súdom prvej inštancie a je preto novotou v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p., prípustnosť ktorej žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil. Okrem toho predmetom zmluvy o postúpení ani nebol prevod členských práv alebo povinností; v čase jej uzavretia žalobca 1/už nebol členom žalovaného a preto ani nemohol previesť žiadne členské právo na žalobcu 2/.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovia 1/a 2/, ktorí mali úspech v odvolacom konaní, majú proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej

otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).